

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/473/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115225397
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115225397.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX, I., t.č. bytom M., F. K., I., o zaplatenie sumy 396,26 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 320,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 320,00 eur od 03.11.2012 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 54,03 eura a náhradu iných trov konania v sume 14,57 eura, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám právneho zástupcu žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou zo dňa 12.10.2015, doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.10.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 396,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 03.11.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 11C/473/2015-22 zo dňa 04.03.2016 bola pripustená zmena účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., a na jeho miesto vstúpila ako žalobca spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 10.06.2016.

Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 490,00 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 41 mesačných splátkach v sume 10,00 eur. Do dňa spísania návrhu uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 80,00 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca dňa 25.10.2012 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa spísania návrhu žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 396,26 eura. Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania.

Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 25.05.2016, k tejto sa nevyjadřila.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP v spojení s § 200ea ods. 1 OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou zo dňa 12.10.2015, Zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Podmienkami k Zmluve o pôžičke, Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.10.2012, fotokópiou obálky č.l. 6, Prehľadom splátok a úhrad č.l. 7, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok č.l. 20, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaná dňa XX.XX.XXXX uzavreli Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 320,00 eur (kúpna cena 400,00 eur mínus akontácia 80,00 eur), pričom žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovo sumu 410,00 eur pri výške splátky 10,00 eur a počte splátok 41. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 15,91%, RPMN vo výške 15,91% a priemerná RPMN vo výške 45,23%. Konečná splatnosť bola uvedená spôsobom „10/2015“. Žalovaná na uvedenú zmluvu nič neplnil, keď zaplatila iba akontáciu v sume 80,00 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.10.2012 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú, aby do 3 dní od doručenia upomienky uhradila istinu vo výške 414,00 eur. Upomienka bola na pošte uložená dňa 30.10.2012, túto si žalovaná neprevzala v odbernej lehote. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015 bola pohľadávka postúpená zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 a 2 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania žalovanej), ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania žalovanej), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh je dôvodný len z časti.

Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 320,00 eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 10,00 eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený zrozumiteľne, pretože nie je zjavné, ktorý z viacerých uvádzaných údajov tomuto zodpovedá.

Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Keďže žalovaná z poskytnutej pôžičky vo výške 320,00 eur nič neuhradila (keď uhradila iba akontáciu, ktorá do sumy pôžičky nespadá), súd jej vo výroku I. uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celú sumu poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 320,00 eur.

Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 03.11.2012, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 02.11.2012, keďže žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie zostávajúcej časti pôžičky do troch dní odo dňa doručenia výzvy zo dňa 25.10.2012, ktorá bola žalovanej doručená dňa 30.10.2012. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 03.11.2012. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 320,00 eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 03.11.2012, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,75 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75% (8 + 0,75 %) ročne zo sumy 320,00 eur od 03.11.2012 do zaplatenia.

Hoci to žalobca v návrhu nešpecifikoval, z Prehľadu splátok a úhrad na č.l. 7 v spojení so žalobou vyplýva (a je to súdu známe aj z jeho úradnej činnosti), že žalobca si v konaní uplatňuje v rámci istiny aj zmluvnú pokutu, v prejednávacom prípade vo výške 52,65 eura.

Z článku 11. bod 11.2 VOP vyplýva, že spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, pričom v 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, v tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

Súd má za to, že nemožno uzavrieť, že by došlo vôbec k dojednaniu zmluvnej pokuty medzi účastníkmi zmluvy, keď zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba vo všeobecných obchodných podmienkach napísaných veľmi malým a hustým, a tým aj ťažko čitateľným písmom, toto dojednanie sa nachádza až ku koncu všeobecných obchodných podmienok, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Všeobecné obchodné podmienky pritom žalovaná ani nepodpísala, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou

zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej v závere zmluvy o pôžičke, v časti písanej veľmi malým písmom. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, nakoľko spotrebiteľ sa môže domnievať, pričom stačí hrozba tohto rizika, že menším písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“

V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Súd preto návrh v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty, ako aj úroku z omeškania z nej, zamietol.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 320,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 320,00 eur od 03.11.2012 do zaplatenia, preto jej v výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď žalobcovi bola z uplatnenej istiny 396,26 eura s príslušenstvom priznaná suma 320,00 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 81% a hrubý úspech žalovanej 19%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 62% (81 - 19), čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Pri plnom úspechu žalobcu by mu prináležalo právo na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v sume 87,14 eura. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za 2 úkony právnej služby á 28,21 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 02.01.2013, písomné podanie na súd - žaloba zo dňa 12.10.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., 1x režijný paušál á 7,81 eura, 1x režijný paušál á 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. + 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. (keď predchádzajúci právny zástupca žalobcu preukázal, že je platiteľom DPH). Pri plnom úspechu žalobcu by mu tiež prináležalo právo na zaplatenie náhrady iných trov konania v sume 23,50 eura, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu. Vzhľadom na čiastočný čistý úspech žalobcu v rozsahu 62 % priznal súd žalobcovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 54,03 eura (62 % z 87,14 eura) a právo na náhradu iných trov konania v sume 14,57 eura (62 % z 23,50 eura), ktorú prisúdenú náhradu trov konania je žalovaná povinná podľa § 149 ods. 1 OSP zaplatiť právnenému zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.